

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 16 - 22 septembrie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

COLECTĂ SPECIALĂ

**Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși,**

Războiul din Ucraina a cauzat până acum mii de morți și peste 1,3 milioane de persoane au fost constrânse să-și abandoneze casele și să fugă din calea conflictelor armate. Alte sute de mii de persoane au rămas în zonele de conflict și continuă să trăiască în condiții extrem de periculoase. Bătrânii și copiii sunt cei mai afectați, dată fiind fragilitatea la care sunt supuși. Iarna care se apropie reprezintă pentru aceștia cea mai mare amenințare, întrucât nu au unde să meargă și cu ce să se încălzească.

În acest sens, Episcopia Greco-Catolică de Oradea, împreună cu întreaga Biserică Catolică din România, prin intermediul Confederației Caritas România, dorește să vină în ajutorul celor care suferă în Ucraina.

Credincioșii care doresc să facă un gest de solidaritatea și de apropiere, dar și să ofere speranță celor aflați în nevoie, o pot face **duminică, 23 septembrie 2018.**

Suma adunată în urma colectei, va fi predată, de fiecare parohie, Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, până la 7 octombrie 2018.

Rugăm pe toți credincioșii să se alăture acestei acțiuni în spiritul solidarității creștine propovăduite de Evanghelie.

Domnul să vă răsplătească pentru binele făcut, iar Maica Sfântă să vă ocrotească.

† Virgil BERCEA, Episcop

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA
IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

Înălțarea Sfintei Cruci

Prima sărbătorire solemnă a Crucii a avut loc în anul 335, cu prilejul consacării celor două bazine ridicate la propunerea mamei împăratului Constantin, Sfânta Elena: Bazilica Martyrium sau Ad Crucem, pe Golgota, și Bazilica Anastasis, adică a Învierii. Consacrarea s-a făcut în ziua de 13 decembrie. Sub numele de „Înălțare”, sărbătoarea a trecut în Occident și, cu începere din secolul al VII-lea, la 14 septembrie se comemora redobândirea prețioasei relicve de către împăratul Heraclie, în anul 628. Cu paisprezece ani în urmă, regele persan Cosroe Parviz, cucerind Cetatea Sfântă, a luat ca pradă și racla cu lemnul Sfintei Cruci. Urmele acestei părți din Cruce s-au pierdut definitiv în anul 1187, când a fost luată de episcopul de Betleem și dusă în bătălia de la Hattin. Au rămas doar bucățile trimise de Sfânta Elena la Constantinopol și la Roma.

Sărbătoarea Sfintei Cruci are o semnificație mult mai înaltă decât amănunțele în parte legendare istorisite în legătură cu descoperirea făcută de către mama împăratului Constantin, Elena. Glorificarea lui Cristos urmează chinului crucii și antiteza suferință - mărire devine fundamentală în opera Răscumpărării. Cristos, în ființa sa concretă divină și umană, se supune de bunăvoie condiției de sclav – crucea era tortura rezervată sclavilor – și umilitorul supliciu este transformat în mărire nepieritoare. Astfel, crucea devine simbolul și miezul religiei creștine.

Evanghelizarea înfăptuită de apostoli este prezentarea „lui Cristos răstignitul pe cruce”. Creștinul, primind acest adevăr, „este răstignit cu Cristos”, adică trebuie să poarte zilnic crucea proprie, suportând injurii și suferințe, după cum și Cristos, purtând pe spate patibulum (brațul transversal al Crucii, pe care condamnatul îl purta pe spate până la locul execuției unde se afla îngropat fix în pământ stâlpul vertical), a fost silit să primească insultele mulțimii pe drumul spre Golgota. Suferințele, care continuă în trupul mistic al Bisericii, starea de crucificat a lui Cristos sunt o contribuție la răscumpărarea oamenilor și asigură participarea la gloria Celui înviat.

Aceasta este energia care a dat putere martirilor creștini să treacă prin atâtea suferințe. „Mai de folos este pentru mine să mor în Isus Cristos”, scria Sfântul Ignățiu de Antiohia înainte de a fi martirizat, „decât să poruncesc întregului pământ. Îl caut pe acela care a murit pentru noi; pe acela îl vreau, care pentru noi a înviat. Se apropie pentru mine clipa nașterii. Aveți milă de mine, fraților. Nu mă împiedicați să ajung la viață, împotrivindu-vă ca eu să mor; pe mine, care doresc să fiu al lui Dumnezeu, nu mă predați lumii și nici nu încercați să mă ademeniți cu cele pământești; lăsați-mă să ies la lumina cea curată; când voi ajunge acolo, voi fi om întreg și viu. Îngăduiți-mi bucuria de a fi imitatorul dragostei Dumnezeului meu. Dacă cineva îl are în el însuși, să înțeleagă ce vreau eu și să-i fie milă de mine, știind cât dor mă apasă”.